

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

05 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

judecând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

Cociurca Andrei Victor, născut la 13 noiembrie 1981, originar din or. Briceni, locuitor în mun. Chișinău, str. Dimo 29/4, ap. 17.

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 15.05.2013– 10.01.2014;

- instanța de apel: 25.02.2014- 09.07.2014;

- instanța de recurs: 22.08.2014- 05.11.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoriei Telenești din 10 ianuarie 2014, Cociurca Andrei a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 5(cinci) ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1(unu) an.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Cociurca Andrei, la 27.09.2012, în jurul orei 20.40, conducând microbuzul de model „Mercedes Sprinter 318 CDI” cu n/î KBC 145 pe traseul republican M-2 Bălți-Chișinău în direcția or. Chișinău, în apropierea s. Sărătenii - Vechi r-nul Telenești, încălcând prevederile pct. 10 alin. (1) lit. b), pct. 34 alin. (2) lit. a), b), pct. 45 alin. (1) lit. a), b), c), d) ale RCR, a tamponat din spate pe cet. Cotorobai Boris, care se deplasa cu bicicleta în aceeași direcție de deplasare, în rezultatul cărui fapt ultimul s-a ales cu leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora a decedat pe loc.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Andrei Lavric în numele inculpatului a declarat apel prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare .

În motivarea apelului a invocat, că instanța de fond nu a examinat toate circumstanțele cazului, nu s-a ținut cont de principiul imparțialității, a luat o soluție contrară probelor prezentate și examinate în cadrul ședinței, dându-le o apreciere incorectă în defavoarea inculpatului, iar la unele probe nu s-a referit în general.

La încasarea prejudiciului material instanța face referire la art. 123 CPC invocând faptele unanim cunoscute care nu se cer dovedite - afirmație neclară. Faptul că funerariile necesită anumite cheltuieli, pot fi unanim cunoscute însă nu și valoarea lor care poate fi diferită după situație. Instanța a încasat de la inculpat suma solicitată de succesorul părții vătămate care nu este probată.

3.1. Inculpatul în ședința instanței de apel a solicitat admiterea apelului, totodată fiind de acord cu sentința adoptată, exprimându-și dezacordul doar în partea privării sale de dreptul de a conduce mijloace de transport, deoarece conducerea mijlocului de transport este unica sa sursă de existență.

3.2. Avocatul inculpatului în ședința instanței de apel a solicitat admiterea apelului declarat, din motivele invocate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2014, s-a admis apelul declarat de către avocatul A. Lavric în interesele inculpatului, s-a casat sentința parțial, în latura pedepsei, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care lui Cociurca Andrei Victor considerat condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa de 5 (cinci) ani închisoare, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

În rest s-au menținut dispozițiile sentinței.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, instanța de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Cociurca Andrei în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a apreciat, că există temei legal pentru casarea hotărârii atacate în partea numirii pedepsei inculpatului, dat fiind faptului, că instanța de fond, la aplicarea pedepsei inculpatului, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal în ce privește scopul pedepsei penale și

criteriile generale de individualizare a pedepsei și nu în deplină măsură a ținut cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul a conchis că, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia privind suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, deoarece inculpatul se caracterizează din punct de vedere pozitiv la locul de trai, anterior n-a fost condamnat, este văduv și are la întreținere doi copii minori, parțial a achitat cheltuielile pentru înmormântare.

Instanța de apel a considerat, că pe cauză sunt prezente circumstanțe excepționale, care servesc temei pentru aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și anume: prezența a 2 copii minori la întreținerea inculpatului, care este unicul întreținător, deoarece este văduv, precum și faptul că conducerea mijlocului de transport este profesia sa și unica sursă de existență, care de altfel i-ar permite să achite părții vătămate prejudiciul material și moral, pe care l-a recunoscut integral și este gata să-l achite. Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia de nu a aplica pedeapsa complementară obligatorie, sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport.

La numirea pedepsei instanța de apel a luat în considerație și faptul, că inculpatul a achitat deja o parte din cheltuielile suportate de succesul părții vătămate pentru înmormântare, precum și faptul recunoașterii acțiunii civile admise de către instanța de fond, pe care inculpatul este disponibil să o achite în timpul apropiat.

În acest sens, Colegiul a respins argumentele invocate în apel, referitoare la achitarea inculpatului și încasarea neîntemeiată de către instanța de fond a prejudiciului material și moral, or, inculpatul în ședința instanței de apel a recunoscut acțiunea civilă înaintată și este de acord cu suma prejudiciului care a fost încasată de la acesta.

5. Împotriva deciziei procurorul a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului se indică, că la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, astfel pripit și nefondat a ajuns la concluzia privind aplicarea art. 79 Cod penal. Prezența circumstanțelor atenuante indicate în decizie, cu recunoașterea parțială de către inculpat a vinei sale în comiterea infracțiunii imputate, fără ca ultimul să fi conștientizat total că din culpa lui (imprudență) a decedat o persoană și neaplicarea față de Cociurca Andrei a pedepsei complementare obligatorii cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport indică la ineficiența pedepsei penale în raport cu restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, ceea ce ar conduce, în final, la neatingerea scopului pedepsei penale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus de procuror are ca temei pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, *instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor procesual-penale, fiind legală și întemeiată. Acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului, însă critică hotărârea în partea pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și anume neaplicarea față de inculpat a pedepsei complementare obligatorii - *privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport.*

Colegiul penal constată întemeiată concluzia instanței de apel privind neaplicarea pedepsei complementare obligatorii - *privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport*, luînd în considerație circumstanțele atenuante și excepționale reținute în cauză și anume: prezența a 2 copii minori la întreținerea inculpatului care este unicul întreținător, deoarece este văduv, precum și faptul că conducerea mijlocului de transport este profesia sa și unica sursă de existență, care de altfel i-ar permite și să achite părții vătămate prejudiciul material și moral, pe care l-a recunoscut integral, o parte deja fiind achitată.

Colegiul reține că instanța de apel corect a constatat prezența circumstanțelor excepționale, ce au permis neaplicarea pedepsei complementare - *privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport*.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct.6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință, prin urmare nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 iunie 2014, în cauza penală în privința lui Cociurca Andrei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 03 decembrie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu